بولسونارو با اختلاف اندک برنده دور نخست انتخابات ریاست جمهوری برزیل شد

برزیل در آستانه دوئل نهایی لولا و فلاویو

گزارش

زهرا اکبری
گروه بین‌الملل

انتخابات ریاست‌جمهوری برزیل روز یکشنبه، بنا بر اعلام مقامات انتخاباتی به دور دوم کشیده شد؛ در رقابتی که در آن فلاویو بولسونارو، نامزد جناح راست از لوئیز ایناسیو لولا داسیلوا رئیس جمهوری چپگرای کنونی پیشی گرفت. بولسونارو، ۴۷.۳ درصد آرا را به دست آورد، در حالی که داسیلوا، رئیس جمهوری، ۴۴.۸ درصد آرا را کسب کرد. با شمارش بیش از ۹۵ درصد آرا، هیچ‌یک نتوانست بیش از ۵۰ درصد آرای لازم برای پیروزی قطعی را به دست آورد.

شرایط فعلی تا حد زیادی شبیه انتخابات سال ۲۰۲۲ است، اما بولسونارو در دور اول امسال عملکرد بهتری نسبت به پدرش در دور اول چهار سال پیش داشته است. بولسونارو پسر ژائیر بولسونارو، رئیس جمهوری پیشین برزیل است که به اتهام طراحی و هدایت کودتای نافرجام پس از شکست در انتخابات ۲۰۲۲، به ۲۷ سال زندان محکوم شده است.

میدان نبرد تعیین‌کننده، منطقه جنوب‌شرقی برزیل بود؛ منطقه‌ای که نزدیک به ۴۰ درصد از واجدان شرایط رأی دادن در آن زندگی می‌کنند. در این منطقه، بولسونارو در ایالت‌های سائوپائولو و میناس گرایس پیروز شد. پیروزی او در میناس گرایس اهمیت نمادین ویژه‌ای دارد: این ایالت در تمام انتخابات ریاست‌جمهوری از سال ۱۹۸۹ به نامزدی رأی داده که در نهایت برنده انتخابات شده است؛ سال ۱۹۸۹ اولین انتخابات مستقیم ریاست‌جمهوری برزیل پس از پایان حکومت نظامی بود.

این نتیجه نشان می‌دهد که بولسونارو، که عملکردش فراتر از پیش‌بینی‌های نظرسنجی‌ها بود، شاید صرفاً وارث جنبش سیاسی پدرش نباشد؛ بلکه ممکن است دامنه و نفوذ آن را گسترش داده باشد. او با تمرکز بر جرم و جنایت و وضعیت اقتصادی، در دور اول انتخابات تقریباً چهار درصد بیشتر از پدرش در دور اول سال ۲۰۲۲ رأی به دست آورد. او تا حد زیادی از تصویر و اعتبار سیاسی پدرش بهره گرفت، اما همزمان تلاش کرد خود را چهره‌ای میانه‌روتر نشان دهد. برای لولا، این نتیجه یک پرسش ناخوشایند را مطرح می‌کند: آیا میراث سیاسی و کارنامه او در دوران ریاست‌جمهوری هنوز می‌تواند اکثریت رأی‌دهندگان را با خود همراه کند؟

نتایج ایالت میناس گرایس بخشی از دشواری پیش روی او را نشان می‌دهد. لولا در این ایالت ۴۳.۲۱ درصد آرا را به دست آورد؛ رقمی که به‌مراتب کمتر از ۴۸.۳ درصدی است که در دور اول انتخابات ۲۰۲۲ کسب کرده بود. او همچنین نتوانست در شمال‌شرق کشور، که مهم‌ترین پایگاه انتخاباتی‌اش محسوب می‌شود، فاصله آرای مورد انتظار کمپینش با رقیب را ایجاد کند.

برتری بولسونارو در آستانه دور دوم

اکنون این دو نامزد در دور دوم انتخابات در ۲۵ اکتبر مستقیماً با یکدیگر رقابت خواهند کرد. نتیجه دور دوم به این بستگی خواهد داشت که کدام نامزد بتواند رأی‌دهندگان نامزدهای حذف‌شده را به سمت خود جذب کند و اینکه آیا هر یک از دو طرف می‌توانند برزیلی‌هایی را که روز یکشنبه در انتخابات شرکت نکردند، پای صندوق‌های رأی بیاورند یا نه.

به گزارش بی‌بی‌سی؛ نامزدهای حذف‌شده در مجموع ۷.۸۲ درصد آرا را به دست آوردند. اکثر آنها میانه‌رو و راست‌گرا بودند و این موضوع می‌تواند یک امتیاز ویژه برای بولسونارو باشد. اما عدم مشارکت در انتخابات نیز یک ذخیره بالقوه تعیین‌کننده از آراست. حدود ۲۱ درصد از واجدان شرایط رأی دادن رأی ندادند و بسیج کردن این گروه می‌تواند در انتخاباتی نزدیک، نتیجه را تغییر دهد. نظرسنجی‌هایی که پیش از رأی‌گیری روز یکشنبه انجام شده بود، در سناریوهای مربوط به دور دوم، لولا و بولسونارو را تقریباً برابر نشان می‌دادند.

لولا اکنون باید عقب‌ماندگی خود در دور اول را جبران کند؛ آن هم در شرایطی که نگرانی رأی‌دهندگان درباره قدرت خرید و جرم و جنایت افزایش یافته است. جرم و جنایت یکی از محورهای اصلی کارزار انتخاباتی بولسونارو بود. علاوه بر این، جنجال‌هایی پیرامون برخی چهره‌های کلیدی و رسوایی‌هایی که به رئیس جمهوری نزدیک دانسته می‌شوند نیز برای لولا چالش ایجاد کرده است.

بولسونارو در عین حال با یک امتیاز دیگر وارد دور دوم می‌شود: شتاب سیاسی فراتر از انتخابات ریاست جمهوری. حزب او و متحدانش توانسته‌اند کرسی‌های متعددی در سنا و همچنین فرمانداری چند ایالت مهم را به دست آورند. این مسأله می‌تواند در صورت پیروزی بولسونارو، پشتوانه قابل توجهی در کنگره و در سطح ایالت‌ها برای دولت او ایجاد کند.

انتظار می‌رود دور دوم انتخابات حتی قطبی‌تر شود. احتمالاً لولا رأی‌گیری را به نوعی همه‌پرسی درباره دموکراسی تبدیل خواهد کرد، در حالی که بولسونارو بر مواضع سخت‌گیرانه خود در قبال جرم و جنایت و همچنین اتهامات فساد علیه لولا و حزب او تمرکز خواهد کرد.

دوقطبی تعیین‌کننده

لولا و بولسونارو دو چهره اصلی سیاست برزیل در جناح‌های چپ و راست هستند و این کارزار انتخاباتی بار دیگر جامعه برزیل را دو قطبی کرده است؛ به‌طوری که موضوعاتی مانند حاکمیت ملی، جرم و جنایت، اقتصاد و فساد در صدر دغدغه‌های رأی‌دهندگان قرار داشته‌اند.

لولا، ۸۰ ساله و از چهره‌های باسابقه سیاست چپگرای برزیل است و برای چهارمین دوره ریاست جمهوری خود تلاش می‌کند. بولسونارو، سناتور ۴۵ ساله جناح راست، در سایه پدرش وارد این رقابت شده است. لولا در میان زنان، کاتولیک‌ها و رأی‌دهندگان کم‌درآمد محبوبیت دارد؛ گروه‌هایی که او را عامل کاهش فقر و نابرابری می‌دانند. بولسونارو که علیه سیاست‌های موسوم به «وُک» موضع گرفته است، از حمایت پرشور مسیحیان انجیلی و برزیلی‌های پردرآمدتر برخوردار است.

به گزارش نیویورک تایمز در زمینه امنیت عمومی که یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مردم برزیل است، بولسونارو وعده سیاست‌های سخت‌گیرانه‌ای داده است؛ مشابه اقداماتی که متحدان منطقه‌ای او اتخاذ کرده‌اند. او وعده داده است باندهای قاچاق مواد مخدر را گروه‌های تروریستی اعلام کند و پنج زندان با بالاترین سطح امنیتی، با الگوبرداری از زندان‌های السالوادور، بسازد. بسیاری از رأی‌دهندگان لولا را مسئول گسترش گروه‌های تبهکار در سراسر کشور می‌دانند. او در مقابل استدلال کرده است که راه اصلی برای از بین بردن این گروه‌ها، هدف قرار دادن سلاح‌ها و منابع مالی آنهاست، نه استفاده از قدرت نظامی.

در دوران ریاست جمهوری لولا، جنگل‌زدایی در آمازون تقریباً به نصف کاهش یافته است. در مقابل، آقای بولسونارو گفته است که به تغییرات اقلیمی باور ندارد و وعده داده است موانع کشاورزی و استخراج معدن در زمین‌های متعلق به بومیان را کاهش دهد.

بولسونارو اکنون ممکن است تلاش کند رأی‌دهندگان را متقاعد کند در مقایسه با پدرش، رئیس جمهوری میانه‌روتر خواهد بود. لولا نیز باید بتواند حمایت کسانی را جلب کند که از نحوه عملکرد او در مواجهه با طیف مختلف از چالش‌های داخلی، از جمله افزایش بدهی و کاهش قدرت خرید، ناراضی هستند. لولا پیش از انتخابات در تلاش برای حفظ برتری اندک خود در نظرسنجی‌ها، هزینه زیادی برای برنامه‌های رفاهی کرد و یک برنامه بخشودگی بدهی را گسترش داد. چند روز پیش از رأی‌گیری نیز شرط‌بندی آنلاین را ممنوع کرد؛ فعالیتی که به تشدید بحران فزاینده بدهی در برزیل دامن زده است. او همچنین وعده داد روند بررسی یک طرح قانونی برای کاهش هفته کاری شش‌روزه را پیش ببرد.

بیم واشنگتن از مداخله

کمتر کسی خارج از برزیل به اندازه دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا از نتیجه دور دوم انتخابات در برزیل منافع و ملاحظات سیاسی دارد. ترامپ در اوایل کارزار انتخاباتی آشکارا از بولسونارو حمایت کرد این در حالی است که روابط دولت او با دولت لولا همچنان پرتنش است. اکنون واشنگتن امیدوار است در برزیل-بزرگ‌ترین اقتصاد منطقه-تغییر جهت سیاسی-ایدئولوژیکی ایجاد شود.

در همین رابطه فرید کهت، کارشناس روابط بین‌الملل و استاد دانشگاه کاتولیک پاپی پرو، گفت: «ترامپ پیش‌تر بولسونارو را در کاخ سفید به دفتر بیضی دعوت کرده بود و تعرفه‌های تنبیهی علیه برزیل وضع کرده است؛ تنها انگیزه‌ای که برای این تعرفه‌ها به نظر می‌رسد، انگیزه سیاسی است.» به گزارش سی‌ان‌ان، او افزود: «اینکه ترامپ دوباره به‌طور علنی اظهارنظر نکرده، واقعیت حمایت قبلی او را تغییر نمی‌دهد؛ همان‌طور که تصمیم‌های سیاستی او در حمایت از بولسوناروها را نیز تغییر نمی‌دهد.»

با این حال آمریکایی‌ها با احتیاط بیشتری در رابطه با برزیل رفتار می‌کنند؛ چراکه می‌دانند مداخله آشکار ترامپ ممکن است در دهمین اقتصاد بزرگ جهان نتیجه معکوس داشته باشد؛ کشوری که در مقایسه با برخی همسایگانش وابستگی بسیار کمتری به واشنگتن دارد. کهت گفت: «آنها متوجه شده‌اند که در برزیل، [مداخله] ممکن است به همان شکلی که در هندوراس یا کلمبیا عمل می‌کند، نتیجه ندهد.» لولا نیز از مفهوم حاکمیت ملی به‌عنوان ابزاری در کارزار انتخاباتی خود استفاده کرده است.

مانوئل آلکانتارا سائِس، استاد علوم سیاسی و مدیر مرکز بین‌المللی مطالعات سیاسی و اجتماعی در پاناما، گفت: «مداخله دوباره ترامپ حتی می‌تواند به نفع لولا تمام شود.» او گفت: «این اقدام برای لولا سودمندتر خواهد بود، زیرا احساسات ضد مداخله آمریکا در برزیل قوی‌تر است.» الکساندر مین، مدیر سیاست بین‌الملل در مرکز تحقیقات اقتصاد و سیاست نیز گفت: «فکر می‌کنم شاید آنها به این نتیجه رسیده‌اند که این کار چندان کمکی نمی‌کند.»

> لولا، ۸۰ ساله، از چهره‌های باسابقه سیاست چپگرای برزیل است و برای چهارمین دوره ریاست‌جمهوری خود تلاش می‌کند. بولسونارو، سناتور ۴۵ ساله جناح راست، در سایه پدرش وارد این رقابت شده است. لولا در میان زنان، کاتولیک‌ها و رأی‌دهندگان کم‌درآمد محبوبیت دارد؛ گروه‌هایی که او را عامل کاهش فقر و نابرابری می‌دانند. بولسونارو که علیه سیاست‌های موسوم به «وُک» موضع گرفته است، از حمایت پرشور مسیحیان انجیلی و برزیلی‌های پردرآمدتر برخوردار است

بدون روتوش

محمد محسن فایضی
کارشناس مسائل فلسطین

۷ اکتبر زنده است

در آستانه سومین سالگرد، ۷ اکتبر ۲۰۲۳ هستیم، لحظه‌ای که ۶ و ۲۹ دقیقه صبح با پیام محمد ضیف عملیاتی با نام طوفان الاقصی آغاز شد و چون طوفانی کل منطقه را با خود به سمت و سوی متفاوتی کشاند؛ ۷ اکتبر را از چند منظر می‌توان بررسی کرد:

اولین زاویه تحلیلی، چرایی آن تصمیم است که طی سه سال گذشته از سوی شخصیت‌های مختلف محور مقاومت از غزه تا تهران حول آن مطرح شده است. به طور تیتروار می‌توان گزاره‌هایی را مطرح کرد:

تطبیع (عادی‌سازی): ۷ اکتبر اقدامی در جهت مانع‌سازی برای گام نهایی تطبیع جهان عرب بالاخص ریاض با تل آویو و پایان پرونده فلسطین بود.

مرگ تدریجی: ۷ اکتبر کنشی در مقابل درک محور غزه و حماس از تداوم مسیر و رخ دادن مرگ تدریجی زندگی در غزه بود.

پیشدستی در مقابل جنگ بزرگ: براساس اطلاعات و اسناد، تل آویو پس از تطبیع با سعودی، آماده یک نبرد بزرگ علیه کل محور مقاومت بود که شروع آن چند هفته پس از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ و گام اول آن هم نوار غزه بود.

دومین محوری که می‌توان به آن پرداخت، نگاه از چشم اسرائیلی به قضیه است؛ اینکه چرا ۷ اکتبر از نزدیک‌ترین دشمن و توسط آنها رقم خورد. در این خصوص گزارش و تحلیل‌های زیادی منتشر شده و همچنان هم موضوع داغ در نهادهای امنیتی است:

فریب سنوار: برای ۷ اکتبر طرح فریب دقیقی آماده شده بود و در همین راستا اقداماتی اعم از قراردادهای اقتصادی، پالس عدم تنش، عدم ورود به نبردهای ماه‌های قبل در غزه و... از زمان مسئولیت سنوار در غزه از ۲۰۱۷ آغاز شده بود.

تقدم خط تحلیل بر شواهد: یکی از گزاره‌های پرتکرار در گزارش‌های اسرائیلی از جمله گزارش شاباک در بررسی ۷ اکتبر آن است که علی‌رغم وجود برخی نشانه‌ها و حتی اطلاعات، اما به‌واسطه افتادن در دام نیت خوانی عدم تنش از سوی حماس، نشانه‌ها نادیده گرفته شد.

ناکارآمدی مسیر توسعه: یکی از اصلی‌ترین پیامدهای ۷ اکتبر در داخل حاکمیت صهیونیستی، ناکارآمدی مسیر دهه اخیر درغزه مبتنی بر کاهش مشروعیت مقاومت به ازای رشوه اقتصادی و تغییر سبک زندگی است! برای همین است که کارشناسان طرح صلح ترامپ را هم ناکارآمد می‌دانند.

سومین زاویه بررسی ۷ اکتبر، پیامدهای عجیب و ادامه دار این اتفاق بود. شاید بیراه نباشد ۷ اکتبر را یک کنش ضدنظمی دانست که خود مبنای دوران گذار نظم جدید در منطقه شد.

تغییر ماهیت بازدارندگی در اسرائیل: شاید بتوان یکی از بزرگ‌ترین تغییرات متأثر از این رویداد را بر ماهیت امنیت و بازدارندگی در اسرائیل دانست. فروپاشی امنیت و بازدارندگی ساخته شده در سرزمین‌های اشغالی، بزرگ‌ترین ضربه به اسرائیل بود. نظرسنجی اخیر در اسرائیل نشان می‌دهد ۶۷ درصد صهیونیست‌ها نگران تکرار هفت اکتبر هستند و وقوع آن را ممکن می‌دانند.

شکستن سطح نبردها: یکی از مهم‌ترین پیامدهای طوفان الاقصی که البته متأثر از تصمیم طرفین نبرد پس از آن هم بود؛ تغییر معادله نبرد در منطقه بود. بسیاری از خط قرمزها و اولین‌ها مانند نبرد مستقیم نظامی میان ایران و اسرائیل شکسته شد.

بازگشت مسأله فلسطین: ۷ اکتبر با آنکه پروژه تطبیع را به یک پرونده متفاوت تبدیل کرد، اما وضعیت و نگرش به پرونده فراموش شده فلسطین را نه تنها دوباره به صدر توجهات برگرداند بلکه کاهش مشروعیت و نفرت بی‌سابقه‌ای از صهیونیست‌ها در جهان به یادگار گذاشت؛ اتفاقی که تا خود آمریکا هم عیان است. ۷اکتبر اگرچه یک تصمیم پر از اما و اگر و موافقت و مخالفت هاست؛ اما ماهیت مقاومت مردم غزه در مقابل نابودی و فراموشی بود تا بگویند ۷ اکتبر هنوز زنده است.

مسیرهای تجاری متعدد چگونه به ایران در شکست محاصره دولت ترامپ کمک می‌کنند؟ ژئوپلتیک علیه محاصره

یادداشت

حسین حقانی
سفیر پیشین پاکستان
در ایالات‌متحده

اقتصاد ایران در نتیجه جنگ، محاصره دریایی و اجرای شدیدتر تحریم‌های آمریکا ممکن است آسیب‌هایی دیده باشد، اما نابود نشده است. تهران با انتقال بخشی از تجارت خود از خلیج فارس به دریای خزر، پاکستان، آسیای مرکزی، روسیه و چین، شبکه‌ای از مسیرهای جایگزین ایجاد کرده است.

این مسیرها از انزوای کامل ایران جلوگیری می‌کنند. از دست رفتن مسیرهای ارزان دریایی، ایران را مجبور کرده است کالاها را با کامیون، قطار و کشتی‌های کوچک منتقل کند. این روش‌ها بسیار گران‌تر هستند و ظرفیت کافی برای جایگزینی تجارت دریایی را ندارند. با این حال، هدف اصلی ایران تأمین منابع برای بقای سیاسی است.

با محدودشدن بنادر خلیج فارس، ایران استفاده از بنادر شمالی، بویژه بندر انزلی و امیرآباد را افزایش داده است. از مسیر خزر، گندم، ذرت، روغن خوراکی و برخی تجهیزات و ادوات وارد ایران می‌شوند. این مسیر از حضور مستقیم نیروی دریایی آمریکا دور است، اما محدودیت‌هایی هم دارد: بنادر خزر ظرفیت محدودی دارند. تنها کشتی‌های کوچک‌تر می‌توانند در بسیاری از این مسیرها فعالیت کنند. انتقال زمینی کالا از شمال بسیار گران‌تر از حمل‌ونقل اقیانوسی است. با وجود این مشکلات، گزارش‌ها از افزایش چشمگیر حمل‌ونقل کالا در دریای خزر حکایت دارند.

چین علیه محاصره

چین مهم‌ترین خریدار نفت ایران و اصلی‌ترین منبع درآمد خارجی تهران است. توافق همکاری ۲۵ ساله دو کشور که در سال ۲۰۲۱ امضا شد، به چین امکان می‌دهد نفت ایران را با تخفیف دریافت کند و در مقابل، فناوری، سرمایه‌گذاری و بازار صادراتی در اختیار ایران قرار دهد. مهم‌ترین مسیر زمینی، خطوط ریلی شهرهای ایوو و شی‌آن چین است که از طریق قزاقستان و ترکمنستان به ایران متصل می‌شوند. این کریدور در سال ۲۰۱۴ گشایش یافت و در سال ۲۰۲۵ با ایجاد ارتباطات جدید ریلی چین توسعه پیدا کرد. انتقال کالا از این مسیر به ایران کمتر از دو هفته طول می‌کشد. بنابراین، خطوط ریلی چین برای انتقال کالاهای ضروری و حفظ بخشی از تجارت ایران اهمیت راهبردی دارند. نقش پاکستان نیز در ارتباط ایران و چین مهم است، زیرا بخشی از مسیرهای منطقه‌ای تحت حمایت پکن از خاک پاکستان عبور می‌کنند. ادامه خرید نفت ایران از سوی چین و فراهم‌کردن مسیرهای تجاری جایگزین، یکی از مهم‌ترین عواملی است که مانع فروپاشی اقتصاد ایران می‌شود.

کریدور شمال-جنوب
محور همکاری تهران و مسکو

حجم تجارت ایران و روسیه حدود ۵ میلیارد دلار است، اما اهمیت این رابطه بیشتر از ارزش اسمی آن است. حدود ۹۰ درصد مبادلات دوجانبه از طریق سازوکار ریال-روبل انجام می‌شود.

ایران سامانه پیام‌رسان مالی داخلی خود، سپام، را به سامانه روسی SPFS متصل کرده است. این سامانه جایگزین روسیه برای شبکه بین‌المللی سوئیفت است. این اتصال به دو کشور اجازه می‌دهد بدون استفاده از دلار و شبکه‌های بانکی تحت کنترل غرب معامله کنند.

پیمان جامع مشارکت راهبردی ایران و روسیه در سال ۲۰۲۵، همکاری‌هایی را که طی دو دهه گذشته شکل گرفته بود، رسمی‌تر کرد. محور اصلی این همکاری «کریدور بین‌المللی حمل‌ونقل شمال-جنوب» یا INSTC است: این پروژه در سال ۲۰۰۰ توسط ایران، روسیه و هند پایه‌گذاری شد. طول شبکه حدود ۷۲۰۰ کیلومتر است. این کریدور ترکیبی از مسیرهای دریایی، ریلی و جاده‌ای است و حدود ۷۵ درصد پروژه تکمیل شده است.

حمل کالا از این مسیر می‌تواند ۳۰ درصد ارزان‌تر و ۴۰ درصد کوتاه‌تر از مسیرهای سنتی مانند کانال سوئز باشد.

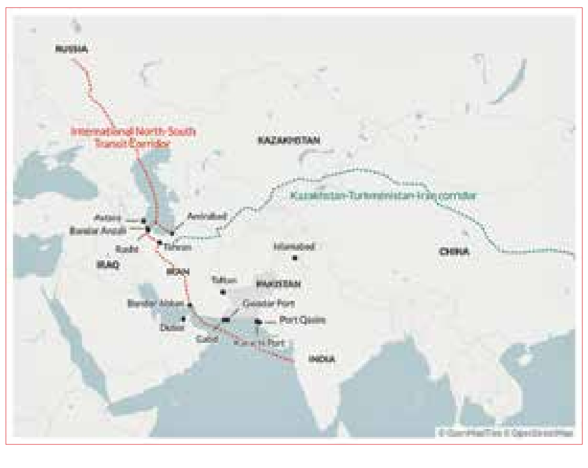

بانک توسعه اوراسیا پیش‌بینی می‌کند این کریدور تا سال ۲۰۳۰ بتواند سالانه ۳۰ میلیون تن کالا حمل کند. درآمد ترانزیتی پیش‌بینی‌شده برای ایران حدود ۱.۵ میلیارد دلار است.

کالاها هم‌اکنون از مسیر سن‌پترزبورگ، آستراخان، بندر انزلی و بندرعباس جابه‌جا می‌شوند. مسیرهای ریلی دیگری نیز از قزاقستان و ترکمنستان عبور می‌کنند. تکمیل راه‌آهن رشت-آستارا می‌تواند اتصال ریلی مستقیم و بدون وقفه‌ای از سن‌پترزبورگ تا بندرعباس ایجاد کند.

این کریدور سه شاخه دارد: مسیر غربی از اروپای شرقی، مسیر دریای خزر و مسیر شرقی از آسیای مرکزی. وجود چند مسیر به ایران و روسیه اجازه می‌دهد در صورت اختلال در یک شاخه، از مسیر دیگری استفاده کنند.

پاکستان؛ مسیر زمینی ایران

ایران و پاکستان مرزی حدود ۹۰۰ کیلومتر دارند. دو کشور در اوت ۲۰۲۵ تعداد ۱۲ توافقنامه امضا و هدفگذاری کردند تجارت دوجانبه تا سال ۲۰۲۸ به ۱۰ میلیارد دلار برسد. حجم مبادلات دو کشور در مارس ۲۰۲۵ به ۳.۱۳ میلیارد دلار رسیده است. پس از میانجیگری پاکستان برای آتش‌بس ژوئن، اسلام‌آباد اجازه داد کالاهای کشورهای ثالث از طریق خاک این کشور به ایران منتقل شوند. هنگامی که ایران برای مسدودکردن هرمز اقدام کرد، پاکستان ۶ کریدور جاده‌ای را برای تجارت با ایران مشخص کرد. این مسیرها بنادر زیر را به گذرگاه‌های مرزی گبد و تفتان متصل می‌کنند: کراچی؛ بندر قاسم و گوادر. کالاهای مبادله‌شده از این مسیرها شامل گاز مایع، فرآورده‌های نفتی، فولاد، مواد غذایی، محصولات کشاورزی، کالاهای صنعتی، برق و گاز هستند. پاکستان از سوخت و کالاهای مصرفی ارزان ایران استفاده می‌کند و تأمین‌کنندگان ایرانی نیز به بازار پاکستان و مسیرهایی برای دریافت ارز خارجی دسترسی پیدا می‌کنند.

دو کشور از دو ابزار اصلی برای کاهش وابستگی به بانک‌های غربی استفاده می‌کنند: مبادله پایاپای: معاوضه مستقیم کالا بدون پرداخت معمول دلاری؛ کنوانسیون تیر ۱۹۷۵: سازوکاری برای عبور کامیون‌های پلمب‌شده از چند مرز با تشریفات گمرکی ساده‌تر.

پاکستان همچنین به‌طور موقت برخی الزامات معمول بانکی را برای صادرات ضروری به ایران کنار گذاشته و مقررات صادراتی را برای تسهیل تجارت ایران با آسیای مرکزی کاهش داده است. اسلام‌آباد این روند را فرصتی برای تبدیل پاکستان به کریدور تجارت و انرژی میان خاورمیانه و آسیای مرکزی می‌داند.

ترکیه، عراق و هند

تجارت سالانه ترکیه با ایران حدود ۵ میلیارد دلار بوده است. آنکارا می‌تواند هم بازار کالاهای ایرانی، هم تأمین‌کننده و هم مسیر ترانزیتی باشد. این انتظار وجود دارد که آنکارا تحریم‌ها علیه ایران را با شدت کامل اجرا نکند. عراق هم تجارت سالانه‌ای حدود ۱۰ میلیارد دلار با ایران دارد. مرز زمینی و ادامه مبادلات رسمی و غیررسمی، عراق را به یکی از منابع مهم برای ایران تبدیل می‌کند.

در مورد هند هم این کشور از بنیان‌گذاران کریدور شمال-جنوب است. دهلی‌نو احتمالاً در اجرای تحریم‌ها محتاط خواهد بود یا برای برخی مبادلات با ایران درخواست معافیت خواهد کرد.

محتمل‌ترین سناریو این است که ایران تجارت خود را به مسیرهای شمالی و شرقی منتقل کند و شبکه‌های مالی و ترانزیتی خارج از کنترل آمریکا را توسعه دهد. چین و روسیه به دلایل راهبردی و پاکستان و ترکیه به دلیل منافع اقتصادی و ژئوپلتیک، به ایران کمک خواهند کرد. این شبکه‌ها ایران را «تحریم‌ناپذیر» نمی‌کنند، اما هزینه انزوای کامل آن را برای آمریکا افزایش می‌دهند. ایران همچنان با کاهش تجارت، تورم و هزینه حمل‌ونقل روبه‌رو خواهد بود، اما منابع لازم برای ادامه حیات را حفظ می‌کند.

منبع: پایگاه اطلاع‌رسانی گزارش‌های خدمات اطلاعات ژئوپلتیک در لیختنشتاین

آگهی مناقصه عمومی
خرید ۳۰ دستگاه کشنده دیزلی ۴۴ تن تک محور اتوماتیک
پرسی ایران گاز

شرکت پرسی ایران گاز (سهامی عام) در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه عمومی جهت خرید ۳۰ دستگاه کشنده دیزلی ۴۴ تن تک محور اتوماتیک، با قابلیت و کاربری حمل گازمایع (LPG) از تأمین‌کنندگان واجد شرایط اقدام نماید.
لذا از تمامی تأمین‌کنندگان واجد شرایط و شرکت‌های لیزینگ و سایر متقاضیان دعوت می‌شود، پیشنهادات خود را صرفا با شرایط اعتباری و اقساطی و مطابق با شرایط و مشخصات مندرج در اسناد مناقصه ارائه نمایند.
- تهران، خیابان سپهبد قرنی، خیابان شاداب غربی، پلاک ۹ واحد بازرگانی و بازاریابی
- یا به وب‌سایت شرکت به آدرس www.persiirangas.ir مراجعه نمایند.
همچنین متقاضیان جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند با شماره تلفن ۰۲۱۸۸۹۰۰۱۴۱ داخلی ۱۳۲۱ و شماره همراه ۰۹۱۲۴۶۰۰۲۰۰ (آقای قربانی) تماس حاصل نمایند.
روابط عمومی شرکت پرسی ایران گاز
م الف ۲۲۴۴ شناسه ۲۲۹۳۶۲۸

آگهی مناقصه عمومی
خرید و راه‌اندازی خط تولید بشکه‌های فلزی
پرسی ایران گاز

شرکت پرسی ایران گاز (سهامی عام) در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه عمومی جهت خرید، تأمین، نصب و راه‌اندازی خط تولید بشکه‌های فلزی از تأمین‌کنندگان واجد شرایط اقدام نماید.
لذا از تمامی تأمین‌کنندگان واجد شرایط و متقاضیان دعوت می‌شود، جهت دریافت اسناد و اوراق مناقصه از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ۷ روز از طریق یکی از روش‌های زیر اقدام نمایند:
- تهران، خیابان سپهبد قرنی، خیابان شاداب غربی، پلاک ۹ واحد بازرگانی و بازاریابی
- یا به وب‌سایت شرکت به آدرس www.persiirangas.ir مراجعه نمایند.
همچنین متقاضیان جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند با شماره تلفن ۰۲۱۸۸۹۰۰۱۴۱ داخلی ۱۳۲۱ و شماره همراه ۰۹۱۲۴۶۰۰۲۰۰ (آقای قربانی) تماس حاصل نمایند.
روابط عمومی شرکت پرسی ایران گاز
م الف ۲۲۱۷ شناسه ۲۲۹۴۴۲۲